Euroopa Parlament
2024-2029

VASTUVÕETUD TEKSTID

P10_TA(2026)0004

Finantsstabiilsuse kaitsmine ja edendamine majandusliku ebakindluse tingimustes

Euroopa Parlamendi 20. jaanuari 2026. aasta resolutsioon finantsstabiilsuse kaitsmise ja edendamise kohta majandusliku ebakindluse tingimustes (2025/2051(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse komisjoni 24. jaanuari 2024. aasta aruannet krediidiasutuste makrotasandi usaldatavusraamistiku läbivaatamise kohta, mittepangast finantsvahendajatega seotud süsteemsete riskide kohta ja nende finantsvahendajate seotuse kohta krediidiasutustega, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 (mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012) artiklile 513 (COM(2024)0021),

– võttes arvesse Euroopa Keskpanga (EKP) 2024. aasta novembri finantsstabiilsuse ülevaadet,

– võttes arvesse EKP 2025. aasta mai finantsstabiilsuse ülevaadet,

– võttes arvesse Rahvusvaheliste Arvelduste Panga (BIS) 2025. aasta märtsi rahvusvahelise panganduse ja finantsturgude arengu kvartaliülevaadet,

– võttes arvesse finantsstabiilsuse nõukogu esimehe 21. veebruari 2025. aasta kirja G20 rahandusministritele ja keskpankade juhtidele,

– võttes arvesse finantsstabiilsuse nõukogu 22. oktoobri 2024. aasta seisundiaruannet „G20 Crypto-asset Policy Implementation Roadmap“ (G20 krüptovarapoliitika rakendamise tegevuskava),

– võttes arvesse finantsstabiilsuse nõukogu 2021. aasta oktoobri aruannet „Policy proposals to enhance money market fund resilience: Final report“ (Rahaturufondide vastupanuvõime suurendamise poliitika ettepanekud: lõpparuanne),

– võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRB) 2024. aasta novembri dokumenti „A system-wide approach to macroprudential policy“ (Süsteemiülene lähenemine makrotasandi usaldatavusjärelevalve poliitikale), mis esitati vastusena komisjoni konsultatsioonile, milles hinnati makrotasandi usaldatavusjärelevalve poliitika asjakohasust pangandusvälise finantsvahenduse jaoks,

– võttes arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 2025. aasta veebruari vastavusaruannet Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 2. detsembri 2021. aasta soovituse kohta, mis käsitleb rahaturufondide reformimist (ESRN/2021/9),

– võttes arvesse Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee 31. märtsi 2025. aasta ajakohastatud dokumenti ELi finantssüsteemi riskide ja haavatavuste kohta – kevad 2025,

– võttes arvesse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) 14. veebruari 2022. aasta arvamust rahaturufondide määruse läbivaatamise kohta,

– võttes arvesse Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) 22. aprilli 2025. aasta aruannet ülemaailmse finantsstabiilsuse kohta „Global Financial Stability Report“,

– võttes arvesse Mario Draghi 9. septembri 2024. aasta aruannet Euroopa konkurentsivõime tuleviku kohta „The future of European competitiveness“ (edaspidi „Draghi aruanne“),

– võttes arvesse Enrico Letta 17. aprilli 2024. aasta aruannet „Much more than a market“ („Palju enamat kui turg“) (edaspidi „Letta aruanne“),

– võttes arvesse oma 6. juuli 2011. aasta resolutsiooni finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi kohta: soovitused vajalike meetmete ja algatuste kohta[1],

– võttes arvesse oma majandus- ja rahanduskomisjoni 26. märtsi 2025. aasta raportit pangandusliidu kohta – 2024. aasta aruanne,

– võttes arvesse oma majandus- ja rahanduskomisjoni 19. märtsi 2025. aasta kuulamist ELi mittepangast finantsasutuste makrotasandi usaldatavusraamistiku asjakohasuse hindamise teemal,

– võttes arvesse kodukorra artiklit 55,

– võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A10-0232/2025),

---

1 ELT C 33 E, 5.2.2013, lk 140.

A. arvestades, et finantsstabiilsus on jätkuvalt majandusliku vastupanuvõime ja majanduskasvu nurgakivi ning see nõuab valvsust olulise majandusliku ebakindluse, väliste šokkide ja süsteemsete riskide suhtes;

B. arvestades, et ülemaailmne finantskriis on näidanud, et arenenud majandusega riike ähvardavad ohud, mis seisnevad ülemaailmse mastaabiga finantsilises ebastabiilsuses;

C. arvestades, et Venemaa jätkuv agressioon Ukraina vastu ja selle majanduslikud tagajärjed on toonud kaasa inflatsioonisurve, energiaturgude volatiilsuse ja finantsilise ebakindluse;

D. arvestades, et tollimaksude kehtestamine suurendab ülemaailmse kaubanduse killustatust, süvendades tarneahela häireid ning tekitades lisariske finantsturgudele ja majandusele laiemalt;

E. arvestades, et hästi integreeritud kapitaliturgude liit on ülimalt oluline šokkidega toimetulekuks ja investeeringute soodustamiseks ELis ning ühtse turu edasiseks integreerimiseks;

F. arvestades, et mittepangast finantsvahendajate stabiilsus muutub veelgi olulisemaks, kui Euroopa Liit suunab oma rahastust rohkem kapitaliturgudele;

G. arvestades, et mittepangast finantsvahendajad tegutsevad väga erinevates sektorites;

H. arvestades, et aeglane majanduskasv, mida süvendavad kaubanduspinged, avaldab negatiivset mõju finantsvõimendusega üksustele ja suurendab finantsasutuste krediidiriski;

I. arvestades, et varade kõrged hinnad aktsia- ja ettevõtete võlakirjaturgudel tekitavad muret turukorrektsiooni võimaluse pärast, millel on süsteemsed tagajärjed;

J. arvestades, et madalate intressimäärade keskkonnast kasu saanud elamukinnisvarasektoril on finantsstabiilsuses keskne roll, kuna sellel on majanduses keskne koht, märkimisväärne osa kodumajapidamiste jõukusest on koondunud kinnisvarasse, finantssektoril on oluline roll kinnisvarainvesteeringute rahastamisel ning kinnisvaral on krediiditurgudel oluline roll tagatisena;

K. arvestades, et finantssektorite keerukus ja omavaheline seotus on muutunud olulisemaks ning mittepangast finantsvahendajad on pankade ja majanduse jaoks laiemalt netolaenuandjad;

L. arvestades, et mittepangast finantsvahendajate jalajälg strateegilistel finantsturgudel, näiteks riigivõlakirjade turgudel, on suurenenud, mida näitab riskifondide poolt rahafutuuride puhul

aluskauplemise lõpetamine USA riigikassa võlakirjade turul 2025. aasta aprilli tollimaksukriisi ajal;

M. arvestades, et sihipäraste reformidega saaks suurendada ELi rahaturufondide vastupanuvõimet kooskõlas rahvusvaheliste standarditega;

N. arvestades, et finantssektor on endiselt haavatav küberohtude, hübriidsõja taktika ja varjatud finantsvõimenduse suhtes, mis võivad destabiliseerida elutähtsat finantstaristut;

Pangandusliit ja kapitaliturgude liit: šokkidega toimetulek ja neile vastupanu võime

1. peab kiiduväärseks uut arutelu vajaduse üle suurendada ELi tootlikkust ja konkurentsivõimet, muu hulgas paremini integreeritud kapitaliturgude ja ressursitõhusa majanduse kaudu, nagu on kirjeldatud Draghi ja Letta aruannetes;

2. kutsub komisjoni üles pidama esmatähtsaks kapitaliturgude liidu tegevuskava, millega toetatakse ELi konkurentsivõimet, kahjustamata seejuures finantsstabiilsust;

3. rõhutab kapitaliturgude liidu eesmärki kaasata tõhusamalt erakapitali, et kaotada ELi investeerimispuudujääk, ja tõstab esile selle võimalikku rolli šokkide leevendajana; rõhutab, et kapitaliturgude liidu tegevuskava peaks aitama kaasa ka ELi finantssüsteemi struktuurse tasakaalustamatuse korrigeerimisele; peab kahetsusväärseks, et laenuvahendite kasutamise soodustamine maksustamisel jätkub;

4. tunnistab, et pangandusliidu väljakujundamine peab olema majandus- ja rahaliidu süvendamise strateegiline prioriteet;

5. võtab teadmiseks probleemid, mis on tingitud integreeritumatest finantsturgudest olukorras, kus puudub ühtsem järelevalve, sealhulgas kompromissi ühelt poolt tõhusa riskijagamise ja riskide hajutamise ning teiselt poolt ülekanduva mõju, välismõju ja võimendumise riskide vahel;

6. tunnistab, et piiriülese panganduse konsolideerimisel tuleb leida kompromiss ühelt poolt geograafilise mitmekesistamise, piiriüleste finantsteenuste, mastaabisäästu ning pankade ja riikide vastastikuse sõltuvuse võimaliku nõrgenemise ning teiselt poolt „pankrotti minemiseks liiga suure“ probleemi, väiksemate finantskeskuste võimaliku nõrgenemise ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) ja kohaliku majandusega seotuse vahel;

7. märgib, et süsteemne risk võib tuleneda ka väiksematest asutustest, kuna nende bilansid võivad olla tugevas korrelatsioonis;

8. rõhutab, kui oluline on juurdepääs kapitalile, eelkõige VKEde jaoks, näiteks kasvavatele ettevõtetele antav riskikapital, säilitades samal ajal finantsstabiilsuse ning tagades, et majanduskasv ja kerksus käivad käsikäes;

Makromajanduslikud riskid ja geopoliitiline ebakindlus

9. rõhutab EKP peamist eesmärki säilitada hinnastabiilsus ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa järelevalveasutuste ja keskpankade keskset rolli liidu finantsstabiilsusele kaasaaitamisel;

10. tuletab meelde, et eurosüsteem põhineb rahapoliitilise domineerimise põhimõttel; nõuab EKP sõltumatuse säilitamist finantsstabiilsust toetava organina;

11. toonitab, et teatavate keskpanga turusekkumistega kaasneb turumoonutuste oht, mis võib mõjutada finantsstabiilsust;

12. võtab teadmiseks liidu avatuse välistele šokkidele, mis on tingitud tihedast seotusest välismaiste finantsturgude ja -üksustega, ELi finantssektori sõltuvusest ELi-välistest teenuseosutajatest ning geopoliitilise ebakindluse tingimustes suurenevatest kaubanduspingetest tulenevast survest;

13. rõhutab suure riigivõla ja eelarvepuudujäägiga seotud ohte; tuletab meelde, et 2008. aasta finantskriis ja sellele järgnenud euroala kriis olid tingitud turu murest riigivõla jätkusuutlikkuse pärast, panganduse tolleaegsest ebapiisavast õigusraamistikust ja kriisi levikust omavahel seotud finantssüsteemide kaudu;

14. hoiatab finantssektorile ülekanduva mõju eest; võtab sellega seoses teadmiseks üleskutsed leevendada süsteemseid haavatavusi; rõhutab siiski, et mis tahes edasine areng ei tohiks kahjustada riikide eelarvepädevust;

15. kutsub komisjoni üles tagama ELi majanduse juhtimise raamistiku järgimise ning stabiilsuse ja kasvu pakti eelarvereeglitele lähenemise, et tagada riigi rahanduse usaldusväärsus ja jätkusuutlikkus;

16. tunnistab, et euroala finants- ja institutsioonilise struktuuri tugevdamiseks ning turu killustatuse vähendamiseks tehtavad struktuurireformid võivad suurendada euro rahvusvahelist rolli ning potentsiaalselt tugevdada finants- ja rahalist stabiilsust; võtab teadmiseks käimasolevad arutelud digieuro üle;

17. rõhutab suure finantsvõimendusega finantsasutustest tulenevat võimalikku ebastabiilsust, tunnistades samas, et neil võib olla majanduslik roll, nt riskimaandamise, turulikviidsuse parandamise, hinnaleidmise või riskijagamisega seoses;

18. rõhutab, kui tähtis makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostavate asutuste vaheline koordineerimine, mida tehakse süsteemse riskianalüüsi ja järelevalve kaudu, ning mikrotasandi usaldatavusjärelevalvega vastavusse viimine, et tagada kooskõla;

19. tunnistab võimalikke riske finantsstabiilsusele, mis tulenevad sellest, et kliimaga seotud ja looduslike ohtude füüsilised riskid ning kliimaga seotud üleminekuriskid ilmnevad sagedamini;

Pangandussektori stress ja mittepangast finantsvahendajate järelevalve

20. rõhutab vajadust tagada Basel III raamistiku rakendamine, et suurendada ELi pankade vastupanuvõimet ja ülemaailmset konkurentsivõimet; võtab teadmiseks jätkuva ebaselguse seoses Basel III standardite rakendamisega mõnes suures ELi-välises jurisdiktsioonis ning märgib, et vaja on säilitada liidu pangandussüsteemi konkurentsivõime rahvusvahelises kontekstis; rõhutab, kui oluline on säilitada Baseli raamistiku terviklikkus, ja toonitab, et finantsstabiilsust ennast võib pidada konkurentsieeliseks;

21. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on säilitada usaldusväärne makrotasandi usaldatavusraamistik, tagades samal ajal lihtsustamise, õigusliku selgitamise ja koormuse vähendamise, eelkõige väiksemate üksuste jaoks; toonitab, et makrotasandi usaldatavuspuhvrite kavandamist ja kohaldamist on võimalik lihtsustada ja ühtlustada; kutsub komisjoni ja järelevalveasutusi üles kohaldama võimaluse korral süstemaatiliselt proportsionaalsuse, kulutõhususe ja digitaalse lihtsustamise põhimõtteid, seadmata ohtu finantsstabiilsust;

22. rõhutab, et kaaluda tuleks 2008. aasta finantskriisi järgsete reformide lihtsustamist, kui see toob reaalmajandusele selget ja põhjendatud kasu ning ei ohusta finantsstabiilsust; võtab teadmiseks väärtpaberistamise paketi üle toimuva arutelu;

23. võtab teadmiseks EKP analüüsi ärikinnisvaraturgude püsiva haavatavuse kohta, mida süvendavad tõusvad intressimäärad ja mittepangast finantsvahendajate riskipositsioonid, mida tuleb tähelepanelikult jälgida; nõuab sellega seoses, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu jälgiks tähelepanelikult kinnisvaraturgudel tegutsevate mittepangast finantsvahendajate rolli ja annaks asjakohaseid soovitusi; tunnistab lisaks kodumajapidamiste suurt võlakoormust;

24. nõuab tungivalt, et EKP hindaks osana korrapärasest järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessist strateegilise autonoomia seisukohast finantsasutuste avatust geopoliitilistele riskidele, sealhulgas sanktsioonide, tariifide ja majandusliku killustatuse kaudset mõju;

25. tunnistab mittepangast finantsvahendajate süsteemse olulisuse suurenemist, kuna need hõlmavad rohkem 40 % ELi finantssektori varadest; on seisukohal, et ebapiisava reguleerimise korral võivad sellised üksused suurendada finantsstabiilsuse riske;

26. võtab teadmiseks mittepangast finantsvahendajate ärimudelite mitmekesisuse ja nende olulise rolli rahastamisel; rõhutab, et paljudes sektorites on juba kehtestatud ELi valdkondlikud õigusaktid, näiteks riskifondide (alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate direktiiv[2]), rahaturufondide (rahaturufondide määrus[3]), kindlustusandjate (Solventsus II), investeerimisühingute (investeerimisühingute direktiiv[4] ja määrus[5]) ja pensionifondide puhul (tööandja kogumispensioni asutuste direktiiv[6]); märgib, et praegune raamistik keskendub siiski peamiselt investorite kaitsele ja turu usaldusväärsusele, mitte süsteemsete riskide vähendamisele[7]; nõuab mittepangast finantsvahendajatega seotud regulatiivsete lünkade põhjalikku läbivaatamist, sealhulgas vähem reguleeritud valdkondades, nagu perekonnapangad ja tarneahela rahastamisettevõtted;

27. võtab teadmiseks komisjoni 2023. aasta aruande rahaturufondide toimimise kohta ja rahaturufondide raamistiku hiljutised muudatused; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekut

---

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj).

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1131 rahaturufondide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1131/oj).

4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj).

5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj).

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2341 tööandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 354, 23.12.2016, lk 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj).

7 EKP, finantsstabiilsuse ülevaade, mai 2025, lk 78.

rahaturufondide määruse[8] reformimiseks kooskõlas rahvusvaheliste standardite, teistes jurisdiktsioonides tehtud regulatiivsete edusammude ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja ESMA soovitustega;

Likviidsus, võimendustagatise kasutamine ja digiriskid

28. rõhutab asjaolu, et protsüklilised lisatagatise nõuded selliste kriiside ajal nagu COVID-19 kriis ja 2022. aasta energiaalane ebastabiilsus tekitasid märkimisväärset likviidsusstressi; märgib, kui oluline on sellega seoses likviidsusvalmidus ning üldiselt finantsvõimendus ja kapitalipuhvrid;

29. nõuab vahendeid, mis aitaksid võtta paremini arvesse lisatagatise nõuetest tingitud likviidsete vahendite väljavoolu ulatust ja kiirust süsteemsete sündmuste ajal, eelkõige energiaettevõtjate ja mittepangast finantsvahendajate puhul;

30. rõhutab vajadust vastupidava kliirimistaristu, tugevate tagatisraamistike ja kesksete vastaspoolte koordineeritud järelevalve järele; võtab teadmiseks komisjoni otsuse pikendada Ühendkuningriigis asuvate kesksete vastaspoolte samaväärsuse korda ja võtab teadmiseks jätkuva mure seoses Euroopa sõltuvusega ELi-välistest kesksetest vastaspooltest;

31. toetab suuremat läbipaistvust ja makrotasandi usaldatavusjärelevalvet võimendustagatise kasutamise tavades, sealhulgas stressitestide ja stsenaariumianalüüside tegemisel, tuginedes finantsstabiilsuse nõukogu hiljutisele tööle, mis puudutab likviidsusvalmidust seoses lisatagatisega;

32. väljendab muret krüptovara ja detsentraliseeritud finantsturgude ning traditsioonilise finantssüsteemi üha tihedamaks muutuvate seoste pärast; toetab finantsstabiilsuse nõukogu, standardiorganisatsioone ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu nende püüdlustes kehtestada õigusraamistik ja ühtlustada selle liigitust;

33. võtab teadmiseks finantsstabiilsuse nõukogu analüüsi, mille kohaselt näivad praegu krüptovaraturgudest tulenevad finantsstabiilsuse riskid olevat piiratud[9]; juhib siiski tähelepanu krüptovaraturgudel toimuva arengu võimalikule süsteemsele olulisusele; võtab teadmiseks krüptovara suuresti spekulatiivse olemuse ja selle olulise rolli ebaseaduslikes tehingutes; nõuab tungivalt, et komisjon ja

---

8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1131 rahaturufondide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1131/oj).

9 G20 Crypto-asset Policy Implementation Status report (G20 aruanne krüptovarapoliitika rakendamise seisu kohta). 22. oktoober 2024.

Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu jälgiksid tähelepanelikult selles valdkonnas toimuvaid arenguid;

34. väljendab heameelt asjaolu üle, et Euroopa Liit on kehtestanud krüptovarale usaldatavusraamistiku (krüptovaraturgude määrus); rõhutab õigeaegse ja järjepideva rakendamise tähtsust ning kutsub komisjoni üles jälgima allesjäänud regulatiivseid lünki;

35. toonitab stabiilse krüptovara turu kiiret kasvu, mis seni piirdub suures osas krüptoökosüsteemiga; märgib, et stabiilse krüptovaraga seotud regulatiivne raamistik suurtes ELi-välistes jurisdiktsioonides on kiires muutumises; nõuab tungivalt, et komisjon hindaks, kas on olemas võimalikud negatiivse mõju ülekandumise kanalid, näiteks mitmekordse emiteerimise korral;

36. toonitab, et liit on võtnud meetmeid finantssektori ettevõtjate digitaalse kerksuse tugevdamiseks, eelkõige digitaalse tegevuskerksuse määruse[10] kaudu; ergutab innovatsiooni digirahanduse valdkonnas ja ulatuslikke investeeringuid kübervastupidavusvõimesse, et kaitsta finantstaristut väliste ohtude eest; kutsub komisjoni ja EKPd üles kaardistama ja käsitlema Euroopa finantssüsteemi sõltuvust ELi-välistest digiteenuste osutajatest, nõrki lülisid ja hübriidrünnakute ohtu;

37. rõhutab, et finantskirjaoskuse parandamine võib aidata kaasa üksikisiku vastupanuvõimele, stabiilsematele finantsturgudele ja suuremale osalemisele kapitaliturgude liidus;

38. märgib, et mõistliku ja usaldusväärse logistika ja taristu säilitamine sularaha kättesaadavuse tagamiseks on jätkuvalt finantsstabiilsuse ja üldsuse usalduse oluline aspekt;

Järelevalve sidususe, andmesuutlikkuse ja kriisiks valmisoleku suurendamine

39. toetab terviklikku, sidusamat, kogu süsteemi hõlmavat ja tegevuspõhist järelevalvealast lähenemisviisi niisuguste riskide ja haavatavuste tuvastamisel ja käsitlemisel, mis on seotud finantssektori eri liiki tegevustega, nagu laenuandmine, tehingud ja varahaldus;

40. rõhutab tugeva ja usaldusväärse kriisiohjeraamistiku tähtsust; toonitab ühtse kriisilahenduskorra rolli maksejõuetute krediidiasutuste ja investeerimisühingute tulemusliku kriisilahenduse

---

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2554, mis käsitleb finantssektori digitaalset tegevuskerksust ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1060/2009, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 909/2014 ja (EL) 2016/1011 (ELT L 333, 27.12.2022, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

tagamisel ning toetab EKP rolli viimase instantsi laenajana, et säilitada kriiside ajal likviidsus ja usaldus; märgib, et endiselt puudub ühtse kriisilahendusfondi kaitsekord;

41. toetab EKPd, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa ja riiklikke järelevalveasutusi ning Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Ametit ELi finantsstabiilsuse kaitsmisel ja tekkivate ülemaailmsete finantsriskidega tegelemisel, sealhulgas ESMA sidusat järelevalvet süsteemselt oluliste piiriüleste mittepangast finantsvahendajate üle;

42. hoiatab õigusliku arbitraaži eest ja rõhutab vajadust tegeleda finantsvõimenduse varjatud haavatavustega, mis tulid ilmsiks varasemate häirete ajal;

43. kutsub komisjoni üles säilitama kõrged eesmärgid finantsstabiilsuse nõukogu soovituste rakendamisel seoses finantsvõimendusega ELis;

44. rõhutab, et nii riikliku kui ka ELi tasandi ametiasutustel peaksid olema kvalitatiivsed ja kergesti kättesaadavad andmed ning piisavad vahendid andmete analüüsimiseks;

45. nõuab andmekaitsemeetmetega seoses suuremat läbipaistvust, andmeanalüüsi suutlikkust ja ühtlustatud andmejagamismehhanisme riiklike ja ELi ametiasutuste vahel, et toetada terviklikumat riskiseireraamistikku ja kogu süsteemi hõlmavat stressitestimise suutlikkust, sealhulgas kübervastupidavusvõime, energiatarnete katkestuste ja tagatisraamistiku valdkonnas; märgib, et mõned riiklikud ametiasutused on juba teatanud oma kavatsusest viia läbi pangandussektori ja mittepangast finantsvahendajate sektori vaheliste seoste stressitestid;

46. nõuab tihedamat koostööd rahvusvaheliste finantsasutustega, sealhulgas IMFi, Baseli pangajärelevalve komitee, BISi ja finantsstabiilsuse nõukoguga, et tegeleda piiriüleste stabiilsusriskidega;

o
o o

47. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.